

СУЧАСНИЙ СТАН ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

(Буділов К. А., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
Самсутіна Н. М., кандидатка педагогічних наук, доцентка)
Бердянський державний педагогічний університет, м. Запоріжжя, Україна

Актуальність теми. Сучасний світ стрімко розвивається, освіта також не є виключенням. Застосування технологій дистанційного навчання в освітньому процесі стає все більш поширеними, і вчителі повинні бути готові до їх використання. Процес фізичного виховання є специфічним, його важко повноцінно реалізувати в умовах дистанційного навчання, тому підготовка майбутніх учителів фізичної культури до їх впровадження є необхідною реакцією закладів вищої освіти на виклики сьогодення.

Дистанційне навчання використовує сучасні інструменти для ефективного обміну інформацією в інтерактивному режимі між викладачами та здобувачами освіти, застосовуючи новітні технології, платформи та он-лайн сервіси. Основні принципи застосування цих технологій навчання включають інтерактивну взаємодію, де здобувачам освіти надається можливість самостійно вивчати матеріал, а також консультативний супровід у процесі їхньої навчальної діяльності.

Мета роботи – проаналізувати сучасний стан підготовки майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій дистанційного навчання.

Ступінь досліджування. Технології дистанційного навчання – це сукупність знань та відомостей про методи, форми, прийоми та засоби організації освіти користувачів, розподілених у просторі та часі.

Проблеми впровадження та оптимізації освітнього процесу загалом, а також дистанційного навчання, висвітлено у роботах багатьох українських учених.

Зокрема, дослідження В. Бикова, Н. Власенко [1] розкривають історію розвитку дистанційного навчання, особливості організації такого виду навчання (включаючи організаційну структуру, форми зв'язку зі студентами, методи оцінювання навчальних матеріалів, програм і студентів), а також розробку навчальних матеріалів для викладачів та студентів (включаючи підготовку матеріалів та методику роботи зі студентами у дистанційній формі навчання).

Теоретичні та методичні аспекти організації проведення навчальних занять за допомогою дистанційних технологій для здобувачів освіти вивчали А. Гуменюк та В. Ребрина [2], В. Самойленко [3] та інші.

Особливості професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури з використанням технологій дистанційного навчання у своїх наукових роботах розглядали Н. Самсутіна [4], Ж. Чернякова, М. Лянной [5] та інші дослідники.

Результати дослідження. Відповідно до завдань нашого дослідження та з метою з'ясування сучасного стану підготовки майбутніх учителів фізичної культури до впровадження технологій дистанційного навчання нами проведено опитування здобувачів вищої освіти за авторською анкетною.

У анкетуванні взяли участь студенти II - IV, які здобувають вищу освіту за спеціальністю 014 Середня освіта (Фізична культура). Опитуванням було охоплено 26 здобувачів вищої освіти Бердянського державного педагогічного університету (м. Запоріжжя).

Результати відповідей на перше запитання “Який рівень Вашої обізнаності з технологіями дистанційного навчання?” свідчать про те, що із 26 студентів 61,5% мають середній рівень обізнаності, по 19,2% – початковий та високий рівень, не знайомих з технологіями дистанційного навчання – не виявлено.

Отже, значна кількість студентів (61,5%) мають середній рівень обізнаності з технологіями дистанційного навчання.

На друге запитання анкети “Наскільки Ви впевнені у своїх знаннях та навичках для ефективного використання технологій дистанційного навчання у своїй майбутній педагогічній діяльності?” результати відповідей розподілилися так: із 26 студентів мають високий рівень компетентності лише 3,8% студентів, впевнені у своїх знаннях та навичках 53,8% студентів, мають певні знання та навички – 30,8% студентів, зовсім не впевнені у своїх знаннях та навичках – 11,5% студентів.

Таким чином, значна кількість студентів (53,8%) впевнені у своїх знаннях та навичках використання технологій дистанційного навчання у своїй майбутній педагогічній діяльності.

На третє запитання “Чи знаєте Ви про такі дистанційні технології навчання як: Kahoot, Padlet, Quizlet, LearningApps, Google Forms, Google Classroom?” відповіді показали, що більшість студентів (53,8%) частково володіють знаннями про такі дистанційні технології навчання, 46,2% – знають про такі дистанційні платформи, не виявилось здобувачів вищої освіти, які не знають про такі технології.

На запитання “Чи використовували Ви будь-яку з цих технологій для навчання або створення матеріалів?” більшість студентів (76,9%) відповіли, що використовували ці технології для навчання або створення матеріалів.

Результати відповідей на запитання “Якими з перерахованих дистанційних платформ та он-лайн сервісів Ви користуєтесь найчастіше?” представлено у діаграмі (рис.1).

Отже, 76,9% майбутніх учителів фізичної культури користуються он-лайн сервісом Google Forms, найменшою популярністю користуються платформи Kahoot та Quizlet.

Якими з перерахованих дистанційних платформ та он-лайн сервісів Ви користуєтесь найчастіше?(можна обрати декілька варіантів відповідей)
26 відповідей

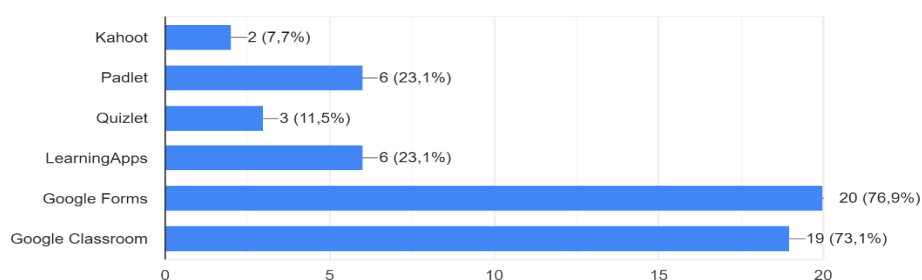

Рис. 1. Розподіл відповідей здобувачів вищої освіти, опитаних щодо використання дистанційних технологій навчання (%)

У результаті аналізу відповідей здобувачів вищої освіти на запитання щодо самооцінки рівня володіння технологіями дистанційного навчання нами з'ясовано, що 46,2% майбутніх учителів фізичної культури оцінюють свій рівень на 4 бали і лише 15,4% – на 5 балів (рис.2).

Визначте свій рівень володіння технологіями дистанційного навчання від 1 до 5, де 5 – повністю володію
26 відповідей

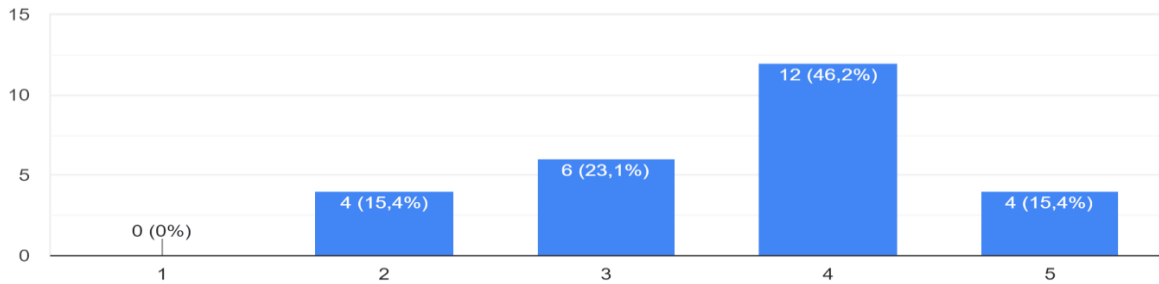

Рис. 2. Розподіл відповідей здобувачів вищої освіти, опитаних щодо самооцінки рівня володіння технологіями дистанційного навчання (%)

Висновки. У результаті проведеного дослідження визначено, що всі опитані здобувачі вищої освіти знайомі з технологіями дистанційного навчання, 76,9% здобувачів активно ними користуються, але лише 3,8% з них мають високий рівень компетентності щодо їх застосування у своїй майбутній педагогічній діяльності. Найчастіше майбутні учителі фізичної культури користуються вебсервісами Google.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у розробці методичного забезпечення для удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до впроваджень технологій дистанційного навчання у процес фізичного виховання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Власенко Н. О. Дистанційне навчання : Україна і світ. *Естетика і етика педагогічної дії*. 2019. Випуск 20. С. 29–37.
2. Методика дистанційного навчання: збірник статей / За редакцією В. А. Ребрини. Хмельницький: ХОІППО, 2020. 81 с.
3. Самойленко В. Л. Інтеграція інформаційних технологій в освітній процес підготовки майбутніх вчителів фізичної культури: теоретичні аспекти. *Наука III тисячоліття : пошуки, проблеми, перспективи розвитку* : матеріали VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (20-21 квітня 2023 року) : збірник тез. Бердянськ, 2023. С. 282–285.
4. Самсутіна Н. М. Застосування інформаційно-комунікативних технологій у процесі формування професійних функціональних компетентностей майбутніх учителів фізичної культури. *Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету (Педагогічні науки)*. Бердянськ, 2012. № 3. С. 192–197.
5. Чернякова Z., Лянной M., Бакатов V., & Холодний A. (2023). Особливості професійної підготовки майбутніх вчителів та тренерів фізичної культури в умовах дистанційного навчання. *Physical Culture and Sport: Scientific Perspective*. 2023. №1. С. 78–83. URL: <https://doi.org/10.31891/pcs.2023.1.12>. (date of access: 18.03.2024).